

Lažne novosti na internetu i njihov uticaj

Seminarski rad u okviru kursa
Metodologija stručnog i naučnog rada
Matematički fakultet

Miloš Milaković, Jovan Rumenić, Slobodan Jovanović, Miljan Bakić
mi211052@alas.matf.bg.ac.rs, mi231047@alas.matf.bg.ac.rs,
mi231050@alas.matf.bg.ac.rs, mi231033@alas.matf.bg.ac.rs

21. novembar 2023

Sažetak

U eri interneta i digitalnih informacija, sve je lakše širiti i naići na neke lažne vesti i informacije. Problem lažnih vesti predstavlja ozbiljnu opasnost i može imati velike posledice, ne samo po čitaoca nego i po celo društvo. Cilj ovog rada je da se stekne predstava o lažnim vestima, kako ih prepoznati i kako one mogu da utiču na čitaoca istih.

Sadržaj

1 Uvod	2
2 Kako prepoznati lažne vesti na internetu	2
3 Koje su najčešće kategorije lažnih vesti na internetu	3
3.1 Senzacionalizam i clickbait	3
3.2 Politika i manipulacija	4
3.3 Zdravje i medicina	4
3.4 Naučne prevare	5
3.5 Internet prevaranti i viralni sadržaji	5
3.6 Parodije i satira	5
4 Ko čita ove priče i kako to utiče na čitaoca	6
4.1 Ko čita ove priče	6
4.2 Kako utiče na čitaoca	7
5 Primeri lažnih vesti	8
5.1 COVID-19	8
5.2 Editovani snimci	8
5.3 Pizzagate 2016.	9
5.4 Vakcine	9
6 Zaključak	9
Literatura	10

1 Uvod

Dostupnost informacija u svakom momentu ima mnogo svojih prednosti, ali takođe ima i mana, jedna od tih mana su lažne vesti (eng. *fake news*). Lažne vesti podrazumevaju obmanjujuće informacije sa ciljem da zavaraju ljude. Ovo je problem koji postoji dugi niz godina ali sa razvojem tehnologija i društvenih mreža dostiže svoj vrhunac. Veoma je lako napraviti neku lažnu vest, podeliti je na nekoj od društvenih mreža i samim tim postići da ta vest stigne do velikog broja ljudi. Kako prepoznati takvu lažnu vest? Kako da se ne padne na obmanu i ne podeli takva vest dalje i samim tim nastaviti sa širenjem laži? Ovo su neka od krucijalnih pitanja na koje će ovaj rad odgovoriti. Takođe, navećemo i nekoliko primera u kojima su posledice lažnih vesti bile velike.

2 Kako prepoznati lažne vesti na internetu

Prepoznavanje lažnih vesti na internetu zahteva pažljivo razmišljanje i analizu različitih aspekata informacija [8]. U nastavku su navedeni ključni koraci i strategije za identifikaciju lažnih vesti:

- **Proverite izvor:** Ova faza podrazumeva dublju analizu izvora informacija. Pored provere adrese veb stranice, korisno je proveriti istoriju i ugled izvora. Vest sa poznatih novinskih portala ili provenjenih medijskih kuća obično su pouzdanije od onih sa manje poznatih ili neproverenih izvora.
- **Pročitajte više od naslova:** Naslovi često mogu biti senzacionalistički ili zavaravajući. Važno je pročitati celu vest kako biste stekli potpun kontekst i proverili autentičnost informacija. Na primer, naslov "Senzacija! Vanzemaljci Hodaju Po Zemlji!" može biti senzacionalistički, ali čitanje celog članka otkriva stvarnu suštinu.
- **Proverite autora:** Autentičnost i verodostojnost autora igraju ključnu ulogu. Pretraživanje informacija o autoru, kao i provera njegove biografije, može pomoći u oceni verodostojnosti informacija. Na primer, nepostojanje relevantnih informacija o autoru može biti znak upozorenja na potencijalno nepouzdane vesti.
- **Tražite dokaze, a ne mišljenja:** Verodostojne vesti se oslanjaju na činjenice i dokaze. Vest koja pruža jasne izvore, statistike ili svedočenja ima veću verovatnoću da je istinita. Ovaj korak podrazumeva insistiranje na konkretnim dokazima umesto subjektivnim mišljenjima ili interpretacijama.
- **Provera repliciranja sadržaja:** Repliciranje informacija na pouzdanim mestima dodatno potvrđuje njihovu verodostojnost. Ako se ista vest pojavljuje na više proverenih izvora, to povećava šanse da je informacija tačna. Nasuprot tome, vest koja je prisutna samo na jednom neproverenom sajtu može biti sumnjiva.
- **Razlikovanje dezinformacija od pogrešnih informacija:** Dezinformacije su namerno izmenjene informacije, sa namerom da se stvorи lažan prikaz situacije. Primer bi mogao biti namerno izmenjen naslov kako bi se stvorio lažan utisak. Razumevanje razlike između namernih obmana i nemamernih grešaka pomaže u pravilnom prečišćivanju informacija.

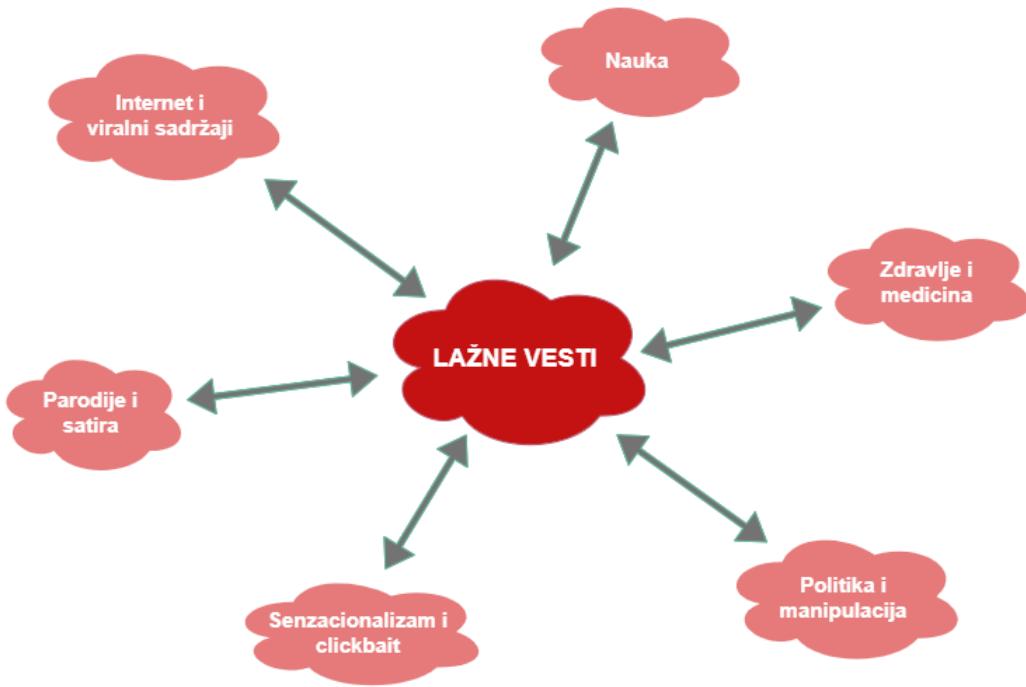
- **Korišćenje autoritativnih izvora:** Za proveru informacija, koristite materijale od stručnjaka u određenoj oblasti. Na primer, informacije iz medicinskih izvora poput Svetske zdravstvene organizacije su verovatno pouzdanije od informacija sa neproverenih izvora.
- **Analiza vlastitih predispozicija:** Svest o vlastitim predrasudama i verovanjima igra ključnu ulogu u proceni verodostojnosti informacija. Na primer, osoba s jakim političkim stavovima može biti sklonija prihvatanju informacija koje podržavaju te stavove bez kritičkog razmišljanja.
- **Proučavanje logike i racionalnosti argumenta:** Neispravna logika ili slab argument mogu biti indikatori lažnih vesti. Na primer, vest koja tvrdi da vakcine izazivaju ozbiljne zdravstvene probleme može sadržavati argumente bez jasnih naučnih dokaza ili se oslanjati na selektivno prikupljene podatke. Provera logičke strukture i podrške činjenicama u argumentaciji pomaže u oceni verodostojnosti informacija.
- **Provera datumskih oznaka:** Provera tačnosti vremenskih oznaka u vestima pomaže u izbegavanju dezinformacija. Na primer, tvrdnja da se događaj desio pre nekoliko godina, a zapravo se dogodio nedavno, može ukazivati na lažne vesti.

3 Koje su najčešće kategorije lažnih vesti na internetu

Lažne vesti su bile prisutne i tokom vremena kada su klasični mediji, poput radija, televizije i štampe, dominirali informacionim prostorom. Međutim, sa razvojem interneta, brzina kreiranja i širenja informacija dramatično se povećala, otvarajući i vrata dezinformacijama. Internet je postao plodno tlo za različite oblike lažnih vesti. Socijalne mreže i platforme za deljenje sadržaja omogućile su lažnim vestima da se munjevitom brzinom šire među korisnicima, često pre nego što se istinitost proveri. Ova brza i nekontrolisana distribucija lažnih vesti stvara ozbiljne izazove u očuvanju javnog poverenja i tačnog informisanja. Na slici 1 su prikazane uobičajene kategorije lažnih vesti.

3.1 Senzacionalizam i clickbait

Senzacionalizam u medijima je često povezan s nedostatkom etičkih standarda, gde novinari krše pravila struke kako bi privukli pažnju publike. Ovaj fenomen se manifestuje kroz tekstove koji ne samo da nisu temeljeni na činjenicama, već često sadrže elemente govora mržnje, bave se nevažnim temama, ili čak zadiru u privatni život pojedinaca. Važno je napomenuti da senzacionalizam često ide ruku pod ruku s komercijalizacijom medija, gde vesti postaju roba na tržištu, a cilj postaje ostvarivanje profita. Psihološki gledano, senzacija je reakcija izazvana spoljašnjim dogadajem koji pobuđuje opštu pažnju i uzbuđenje kod ljudi. Ovaj pristup može rezultirati objavljivanjem nepotpunih ili neproverenih informacija koje su namerno postavljene kako bi bile intrigantne. Senzacionalizam, dakle, može biti ciljano izazvana reakcija javnosti. U savremenom društvu, gde su mediji često pod pritiskom da privuku što veću publiku, senzacionalizam postaje izazov s kojim se suočavaju novinari. Važnost

Slika 1: Kategorije lažnih vesti

provore informacija i poštovanje etičkih standarda postaju ključni elementi u očuvanju kredibiliteta medija i održavanju poverenja javnosti.

3.2 Politika i manipulacija

U doba procvata aktivnosti promocije i istraživanja javnog mnjenja, savremeni mediji postaju ključni akteri u začaranom krugu. Rezultati istraživanja javnog mnjenja i političkog marketinga direktno utiču na izbor političkih ciljeva koji se prezentuju javnosti. Posmatrano dugoročno, ovi efekti predstavljaju ozbiljnu pretnju razvoju demokratije. S jedne strane, ojačava se privid demokratske komunikacije, dok s druge strane stvara apatična, konfuzna, nepoverljiva i/ili apolitična medijska javnost.

3.3 Zdravlje i medicina

Pseudonaukom ili lažnom naukom označavamo članke koji nepravilno predstavljaju određena mišljenja, stavove i vrednosti kao naučne činjenice, iako nisu dobijeni naučnom metodom. Ovaj fenomen često se javlja u člancima koji se bave životnim stilom, zdravljem i naukom. Pseudonaučni sadržaj obično uključuje pogrešno ili manipulativno tumačenje postojećih naučnih istraživanja ili pozivanje na istraživanja koja nisu prošla kroz rigoroznu naučnu proveru. Često se dešava da pseudonauka deli sličnosti s teorijama zavere i manipulacijom činjenicama.

3.4 Naučne prevare

Naučne prevare obuhvataju izmišljanje rezultata istraživanja, falsifikovanje podataka (izmena podataka) i plagijarizam (kopiranje i korišćenje tudihih ideja, podataka i tekstova). Motivacija za ovakve postupke često proizlazi iz intenzivne konkurenkcije u okviru naučnog polja, podstaknute potrebom za finansijskim sredstvima. Današnji naglašeni pritisak "objavi ili izgubi na važnosti" dodatno otežava etičko ponašanje, a standardi morala se često smanjuju kako bi se ispunile kvote. U takvom okruženju, pojedinci često tragaju za slavom i prestižom, često na uštrb naučnog integriteta.

3.5 Internet prevaranti i viralni sadržaji

U današnjem digitalnom okruženju, internet je preplavljen oglasima koji obećavaju brze zarade, neodoljive popuste i jedinstvene prilike. Međutim, važno je biti oprezan jer se neki od ovih oglasa mogu pokazati obmanjujućim ili čak potpuno lažnim, što može dovesti do prevare korisnika. Ključni znakovi upozorenja uključuju:

- a) Neobično visoki povrati investicija: Ako se obećava brza i izuzetno visoka zarada bez jasnog objašnjenja kako se to postiže, to bi trebalo biti upozorenje.
- b) Nedostatak transparentnosti: Ako je teško pronaći konkretni informacije o firmi ili proizvodu, to može ukazivati na potencijalnu prevaru.
- c) Gramatičke i pravopisne greške: Profesionalne kompanije obično pažljivo proveravaju svoj marketinški materijal. Očigledne greške u tekstu mogu biti indikator da nešto nije u redu.
- d) Pritisak da se brzo deluje: Taktike koje vas pritiskaju da odmah donešete odluku često se koriste kako bi se sprečilo razmišljanje i istraživanje.
- e) Zahtev za ličnim podacima: Važno je biti oprezan prilikom deljenja ličnih podataka i nikada ih ne davati pre nego što ste potpuno sigurni da je oglas legitiman.

Isto tako, u svetu influencer marketinga, gde influenseri igraju ključnu ulogu, važno je raspravljati o etici i transparentnosti. Uticaj influensera na potrošačke odluke je značajan, ali istovremeno postavlja pitanje odgovornosti. Kako influenseri često deluju kao pouzdani izvori informacija, ključno je razumeti motivaciju iza promocije određenih proizvoda.

3.6 Parodije i satira

Posebna kategorija obuhvata satirične internet portale kao što su Njuz Net, Zicer.org, čija je osnovna svrha stvaranje i plasiranje izmišljenih satiričnih vesti. Važno je napomenuti da ovi portali jasno naznačavaju svoj karakter satiričnih izveštavanja. Iako je njihova namera pružiti humorističan pristup aktuelnim temama, ponekad se dešava da ljudi uzmu njihove izmišljene vesti ozbiljno. Ključne karakteristike parodije i satire u ovom kontekstu uključuju:

- a) Humor: Osnovna svrha parodije i satire je zabava. Ovi žanrovi često koriste humor, ironiju i sarkazam kako bi izazvali smeh ili podstakli razmišljanje.

- b) Ismevanje: Parodija često imitira određeni stil ili pristup kako bi ga ismejala. Sa druge strane, satira može ismevati društvene, političke ili kulturne fenomene.
- c) Preterivanje: Parodija i satira često koriste preterivanje kako bi istakle apsurdnosti ili nedostatke subjekta koji se ismeva.
- d) Parodični ton: Prepoznatljiv ton parodije često ukazuje da je reč o nameri da se bude smešan ili ismejavajuć.
- e) Svesnost o kontekstu: Iako su parodija i satira namenjene zabavi, gledaoci ili čitaoci trebaju biti svesni konteksta i prepoznati kada je nešto parodično ili satirično.
- f) Sloboda izražavanja: Parodija i satira često su zaštićene kao oblici slobode izražavanja. Ipak, postoji mogućnost da ljudi pogrešno tumače ili zloupotrebe ovu vrstu umetničkog izraza.

Važno je razlikovati između stvarnih parodija i satiričnih izraza i stvarnih tvrdnji. Ponekad se ljudi mogu zbuniti i uzeti satirične izjave ozbiljno, posebno na internetu. Stoga je ključno razvijati kritičko razmišljanje i prepoznavati namere autora kada se susrećete s parodičnim ili satiričnim sadržajem.

4 Ko čita ove priče i kako to utiče na čitaoca

Za pisanje ovog poglavlja koristili smo radove [6] i [3]. Prva pomisao je da se ovakve neistine mogu lako ignorisati i da neće imati uticaja na naše mišljenje i akcije, ali to nije slučaj. Nakon čitanja netačnih izjava, na čitaocima se može primetiti da taj sadržaj utiče na njihovo odlučivanje i rešavanje problema. To se dešava čak i kada čitalac poseduje odgovarajuće znanje kojim može lako da prepozna i odbaci netačne informacije. Izlaganje netačnim informacijama može da dovede do sumnje, konfuzije i verovanja u netačne informacije.

4.1 Ko čita ove priče

Ljudi različitih starosnih grupa, obrazovanja i društvenog statusa mogu biti čitaoci lažnih vesti. Generalno je skup ljudi koji su izloženi lažnim vestima veoma velik i raznovrsan. Neke od najupečatljivijih grupa ljudi su:

1. Ljudi koji koriste društvene mreže; ljudi koji su aktivni na platformama kao što su Facebook, Twitter i YouTube se mogu često susretati sa lažnim vestima zbog brzog širenja informacija putem ovih platformi.
2. Birači tokom trajanja izbora; tokom trajanja izbora, birači će često biti izloženi lažnim informacijama čija je svrha da utiče na njihove stavove i odlučivanja tokom izbora.
3. Pojedinci podložni manipulaciji; sadržaj koji može da izazove jake emocije kao što su strah, bes ili uzbudjenje može da privlači ljude koji takav sadržaj neće kritički proceniti, već će ga uzeti zdravo za gotovo.
4. Pojedinci koji žele da ostvare finansijsku dobit; neki pojedinci će nenamerno da čitaju i dele lažne novosti zbog finansijskih razloga.

4.2 Kako utiče na čitaoca

U današnjem vremenu gde je izuzetno lako pristupiti informacijama, netačnosti su prisutne u svakodnevnim susretima. Ova velika količina informacija stvara izazove, dovodeći do loših argumenata, glasina i dezinformacija. Kao što smo naveli na početku poglavlja, iako ljudi poseduju prethodno znanje, često im je tešto da prepoznaju netačne informacije. Čak i kada su svesni lažnih informacija, pojedinci se ponekad nenamerno oslanjaju na njih, što utiče na njihovo krajnje mišljenje i stavove. Prethodno znanje, iako vredno, ne štiti uvek ljude od uticaja netačnih informacija, što dovodi do zbumjenosti, sumnje i oslanjanja na lažne informacije. Ovaj sveprisutni problem susreta sa neistinama, uključujući i lažne vesti, ostaje značajan izazov u današnjem dobu.

Prethodno znanje i iskustva, kada su valjani i relevantni, predstavljaju korisne izvore informacija. Problem sa izloženošću netačnim informacijama je to što može stvoriti konfuziju u vezi sa tom informacijom, čak i kada to ne bi trebalo. Možemo da navedemo kao primer izjavu: „Srbija je osvojila Svetsko prvenstvo u košarci 2023. godine.“ Većina ljudi zna da ovo nije istina, zato što su pročitali u mnogim vestima. Ali kada ljudi pročitaju informaciju koja sugerise da bi ovakva dobro poznata činjenica trebalo da se doveđe u pitanje, mogu pokazati konfuziju, iako bi trebalo da lako odbace informaciju.

Istraživanja su pokazala da čitaoci usporavaju prilikom čitanja informacija koje su neskladne sa onim što očekuju. Ovo usporavanje čitanja može biti pokazatelj teškoča u integrisanju informacija sa već postojećim znanjem. Takođe, ljudi pokazuju konfuziju čak i kada je tekst jasan u vezi sa tim kako se i zašto se neki događaj desio. Učesnici istraživanja često pominju više mogućnosti kada se zapitaju o uzrocima događaja, čak i kada je jedan uzrok jasno potvrđen, što ukazuje na konfuziju u njihovom razumevanju informacija. Konfuzija može dovesti do nejasnoća u pogledu onoga u šta ljudi veruju kao tačno ili netačno, čak i kada su informacije jasne i precizne.

Razmatranje da li ponovno razmotriti i potencijalno revidirati prethodno znanje može biti korisno kada ljudi nisu sigurni u ideje ili otkriju da je ono što znaju netačno. Jedna od nezgodnih posledica čitanja netačnih informacija je to što ljudi počinju iskazivati nesigurnost u validnost ideja u koje bi trebalo biti uvereni kao očigledno istinite. Ignorisanje, omalovažavanje ili revidiranje korisnog znanja dovodi do podoptimalnog rešavanja problema. Kada su izloženi informacijama koje dovode u pitanje dobro poznate tvrdnje, ljudi pokazuju poteškoće u donošenju odluka o tome da li su te tvrdnje istinite ili ne, što sugerise da ljudi sada sumnjaju u ono što su smatrali istinitim tokom većeg dela svog života. Sumnja se takođe može videti u samopouzdanju ljudi nakon izlaganja netačnim informacijama. Osobe sa niskim samopouzdanjem u prethodno znanje i sposobnosti možda će se osloniti na laži jer nisu sigurne šta je istina. Nasuprot tome, osobe sa visokim samopouzdanjem mogu koristiti netačne informacije jer veruju da nisu podložne nepovoljnim efektima čitanja netačnog sadržaja, i stoga ne vrše procenu. Oba slučaja ističu važnu ulogu sumnje.

Možda najproblematičniji rezultat izloženosti netačnim informacijama je oslanjanje na njih u budućnosti. Čitaoci često reprodukuju netačne informacije u nekim budućim aktivnostima.

Kao jedan od načina odbrane od lažnih vesti može se koristiti potkrepljivanje informacija, na primer, naučnim radovima ili iz pouzdanih novinskih članaka. Na taj način čitaoci preispituju svoje znanje i infor-

macije koje su pročitali.

5 Primeri lažnih vesti

Tokom istorije postoji mnogo primera lažnih vesti. Neke od tih su lažnih vesti nisu imale mnogo posledica, ali su neke imale masovni uticaj. U nastavku slede neki od primera.

5.1 COVID-19

Pandemija koja nas je pogodila u velikoj meri je promenila naše živote. Dosta informacija se pojavljivalo, kako na raznim internet stranicama tako i na televiziji. Toliko je bilo informacija da čovek jednostavno doživi zasićenje i da polako više ne može da razlikuje istinite od lažnih informacija. Ovo je bio toliki problem da je i Svetska zdravstvena organizacija objavila članak [5] u kom govori o razbijanju mitova, odnosno šta je istinito a šta lažno. Samo neke od lažnih vesti vezanih za koronu su:

1. Konzumacija izbeljivača može da vas zaštitи od korone
2. Ljute papričice mogu da spreče ili da izleče koronu
3. 5G mreža širi koronu [4]

Postoji još mnogo drugih lažnih informacija vezanih za koronu, od sitnih koje nemaju posledice ali i do informacija kao što je konzumacija izbeljivača koja može da dovede i do smrtonosnih ishoda. U istraživanju sprovedenom od strane naučnika sa Univerziteta u Oksfordu [1] utvrđeno je da postoji veliki broj snimaka sa lažnim informacijama vezanim za Covid-19 i da su se takvi snimci najviše delili na društvenoj mreži Facebook. Provera istinitosti informacija u ovom slučaju je zakazala jer su pojedini snimci imali skoro 10 miliona komentara kao i preko 3 miliona deljenja, što je u velikoj meri doprinelo širenju neistina. U tabeli 1 se vidi prosečan broj deljenja ovakvih snimaka na društvenim mrežama.

Društvena mreža	Prosek
Facebook	2427 deljenja i 8771 komentar
Twitter	63 deljenja
Reddit	955 deljenja

Tabela 1: Prosečan broj deljenja lažnih videa na društvenim mrežama.

5.2 Editovani snimci

Video snimci se veoma lako mogu editovati ili prikazati samo određeni delovi snimka tako da se snimak izvuče iz konteksta. Sa novim mogućnostima veštačke inteligencije ovo se podiže na novi nivo gde je moguće generisati snimak odredene osobe (eng. *deepfake*) kako priča neki tekst. Ova tehnologija posebno dolazi do izražaja kada su u pitanju javne ličnosti čijih stvarnih snimaka ima mnogo. Jedna od tih osoba je i bivši predsednik Amerike, Barak Obama, čiji su mnogobrojni snimci korišćeni da bi se napravili lažni [7].

5.3 Pizzagate 2016.

Tokom predsedničkih izbora 2016. u Americi, pojavila se informacija da su Hilari Clinton, kao i određeni visoki funkcioneri njene stranke, uključeni u seksualnu trgovinu decom. Na društvenim mrežama se takođe pojavila informacijama o tajnim kodovima u okviru procurelih mejlova Clintonove kampanje. Sve ovo je kulminiralo u decembru 2016. kada je došlo do pucnjave u restoranu gde se navodno odvijala pomenuta aktivnost [2]. Pukom srećom su prilikom pucnjave izbegnute žrtve.

5.4 Vakcine

Lažne vesti u vezi vakcina su posebno zabrinjavajuće. Sve je više roditelja, koji baš zbog tih vesti, svoju decu ne vakcinišu, čime ugrožavaju živote ne samo svoje dece nego i druge dece. Ovo može doprineti da se bolesti koje su iskorenjene vrate u određenom momentu. Tokom prethodnih godina, pojavile su se razne laži u vezi vakcina:

1. Vakcina za MMR izaziva autizam
2. Vakcinom će ubrizgati mikročip u vas
3. Vakcine sadrže štetne sastojke kao što je živa

6 Zaključak

U doba interneta i društvenih mreža velika je verovatnoća da će neko naići na neku lažnu informaciju. Postoji dosta sajtova kao i organizacija koje proveravaju validnost informacija. U tabeli 2 su navedene neke od njih.

Naziv	Opis
Međunarodna organizacija za proveru činjenica (eng. IFCN)	Osnovana 2015. godine sa ciljem da pomogne drugim organizacijama u pokretanju novih programa za proveru činjenica.
Snopes	Jedna od najstarijih organizacija osnovana 1994. godine. Sertifikovana je i od Međunarodne organizacije za proveru činjenica.
PolitiFact	Osnovana 2007. godine. Glavni fokus im je na proveravanju izjava od strane političara. Takođe, sarađuju sa društvenim mrežama Facebook i TikTok u cilju proveravanja validnosti određenih objava.
AFP FactCheck	Predstavlja departman u okviru francuske novinske agencije AFP. Ova agencija ima poseban status u francuskom zakonu koji zahteva od agencije da uvek daje tačne i objektivne informacije.

Tabela 2: Lista organizacija za proveravanje činjenica (eng. *fact checking*).

Ne treba se u potpunosti osloniti na ovakve organizacije, čak se i njima mogu desiti određeni propusti. Važno je imati određenu dozu skepticizma kao i razvijeno kritičko razmišljanje. Čitalac treba da obrati pažnju, da sam pokuša da istraži određenu temu, nade više resursa i bude siguran

da je nešto istinito. Ovo je problem koji će biti sve izraženiji sa pojavom novih tehnologija te je bitno na vreme obratiti pažnju na ovakve stvari.

Literatura

- [1] Hubert Au Jonathan Bright Philip N. Howard Aleksi Knuutila, Aliaksandr Herasimenka. Covid-related misinformation on YouTube, 2020. on-line at: <https://www.ox.ac.uk/news-events/news/covid-related-misinformation-videos-spread-primarily-through-facebook-as-its-fact-checkers-fail-to-spot-false-information-finds-new-oxford-study/>.
- [2] The Guardian. Coronavirus disease (COVID-19) advice for the public: Mythbusters, 2017. on-line at: <https://www.theguardian.com/us-news/2017/mar/25/comet-ping-pong-alex-jones>.
- [3] Andrew Guess et al. Less than you think: Prevalence and predictors of fake news dissemination on facebook. *Science Advances*, 5(3):eaau4586, 2019. on-line at: <https://www.science.org/doi/full/10.1126/sciadv.aau4586>.
- [4] BBC News. Ofcom: Covid-19 5G theories are 'most common' misinformation, 2020. on-line at: <https://www.bbc.com/news/technology-52370616>.
- [5] World Health Organization. Coronavirus disease (COVID-19) advice for the public: Mythbusters, 2022. on-line at: <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/advice-for-public/myth-busters>.
- [6] David N. Rapp and Nicholas A. Salovich. Can't we just disregard fake news? the consequences of exposure to inaccurate information. *Policy Insights from the Behavioral and Brain Sciences*, 5(2):232–239, 2018.
- [7] Yuming Gu Mingming He Koki Nagano Hao Li Shruti Agarwal, Hany Farid. Protecting world leaders against deep fakes. In *Proceedings of CVPR Workshops*, 2019.
- [8] Barbara Željeznik. Lažno informiranje na internetu, 2021. Permanent link: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:137:265927>.